

Dr hab. Beata A. Basińska, prof. uczelni
Wydział Zarządzania i Ekonomii
Politechnika Gdańska
Narutowicza 11/12
80-233 Gdańsk

Gdańsk, 30 września 2024

Recenzja osiągnięcia naukowego „Psychologiczne interwencje internetowe: W stronę zwiększenia skuteczności, dostępności i wykorzystania oddziaływań dostarczanych za pomocą nowych technologii” w postępowaniu habilitacyjnym doktor Eweliny Smoktunowicz

1. Podstawa przygotowania recenzji

Recenzja osiągnięcia naukowego Pani dr Eweliny Smoktunowicz została przygotowana na podstawie pisma Dyrektora Instytutu Psychologii SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego, prof. dr hab. Pawła Ostaszewskiego z dn. 31 lipca 2024 roku. W piśmie tym zostałam poinformowana, że Rada Naukowa Instytutu Psychologii wyznaczyła mnie na recenzentkę w postępowaniu w sprawie nadania dr Ewelinie Smoktunowicz stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Podstawą przygotowania recenzji była dokumentacja przygotowana przez dr Ewelinę Smoktunowicz. Dokumentacja obejmowała:

1. wniosek z dnia 16.04.2024 roku w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia określające osiągnięcie naukowe jako cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych pt. „Psychologiczne interwencje internetowe: W stronę zwiększenia skuteczności, dostępności i wykorzystania oddziaływań dostarczanych za pomocą nowych technologii”;
2. kopię dyplomu potwierdzającego uzyskanie stopnia naukowego doktora nauk społecznych w dyscyplinie psychologia;
3. autoreferat;
4. wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczący wkład w rozwój określonej dyscypliny;
5. cykl powiązanych tematycznie sześciu publikacji naukowych;
6. oświadczenia o kontrybucji poszczególnych autorów w powstanie artykułów naukowych wchodzących w skład cyklu;
7. zaświadczenie o aktywności naukowej w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej;
 - 7.1. decyzja o przyznaniu stypendium w Programie im. Bekkera finansowanym przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej;
 - 7.2. potwierdzenie odbycia stażu naukowego na Uniwersytecie w Sztokholmie w ramach Programu im. Bekkera;
 - 7.3. potwierdzenie odbycia wizyty studyjnej na Eindhoven University of Technology;
8. dane wnioskodawcy.

Dokumentacja była kompletna i wystarczająca do przygotowania recenzji zgodnie z ustawą z dn. 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce art. 2019 (Dz.U. z 2018 r. poz. 1668 ze zmianami).

2. Przebieg kariery naukowej

Dr Ewelina Smoktunowicz uzyskała tytuł zawodowy magistra psychologii na uniwersytecie Jagiellońskim w roku 2006 na podstawie rozprawy magisterskiej napisanej pod kierunkiem prof. dr hab. Jerzy Siuty. Stopień doktora nauk społecznych w dyscyplinie psychologia został jej nadany w 2016 roku na Uniwersytecie SWPS. Rozprawę doktorską „The Role of Personal Resources in the Context of Work-Related and Family-Related Stress” przygotowała pod kierunkiem prof. dr hab. Romana Cielaka.

Swoją ścieżkę kariery naukowej realizuje od 2014 na Uniwersytecie SWPS, najpierw na Wydziale Psychologii, a od 2022 na Wydziale Projektowania. W latach 2019 – 2020 odbyła staż podoktorski w Stockholm University pod opieką prof. Pera Carlbringa w zakresie metodologii interwencji internetowych. Wcześniej, przed uzyskaniem stopnia doktora, zrealizowała wizyty studyjne w Eindhoven University of Technology pod kierunkiem prof. Evangelii Demerouti w zakresie psychologii pracy i organizacji.

3. Ocena osiągnięcia naukowego

Pani doktor Ewelina Smoktunowicz ubiega się o stopień doktora habilitowanego na podstawie osiągnięcia naukowego pt. „Psychologiczne interwencje internetowe: W stronę zwiększenia skuteczności, dostępności i wykorzystania oddziaływań dostarczanych za pomocą nowych technologii”, na które składa się cykl sześciu recenzowanych publikacji:

- **Smoktunowicz, E.**, Lesnierowska, M., Cieslak, R., Carlbring, P., & Andersson, G. (2019). Efficacy of an Internet-based intervention for job stress and burnout among medical professionals: study protocol for a randomized controlled trial. *Trials*, 20(1), 338. <https://doi.org/10.1186/s13063-019-3401-9> [5-letni IF = 2,5; Punktacja MNiSW = 100]
- **Smoktunowicz, E.**, Lesnierowska, M., Carlbring, P., Andersson, G., & Cieslak, R. (2021). Resource-Based Internet Intervention (Med-Stress) to Improve Well-Being Among Medical Professionals: Randomized Controlled Trial. *Journal of Medical Internet research*, 23(1), e21445. <https://doi.org/10.2196/21445> [5-letni IF = 7,6; Punktacja MNiSW = 140]
- **Smoktunowicz, E.**, Barak, A., Andersson, G., Banos, R. M., Berger, T., Botella, C., Dear, B. F., Donker, T., Ebert, D. D., Hadjistavropoulos, H., Hodgins, D. C., Kaldø, V., Mohr, D. C., Nordgreen, T., Powers, M. B., Riper, H., Ritterband, L. M., Rozental, A., Schueller, S. M., Titov, N., ... Carlbring, P. (2020). Consensus statement on the problem of terminology in psychological interventions using the internet or digital components. *Internet interventions*, 21, 100331. <https://doi.org/10.1016/j.invent.2020.100331> [5-letni IF = 4,3; Punktacja MNiSW = 100; liczba cytowań (sumarycznie/bez autocytowań) Scopus: 33/31]

- Cantarero, K., van Tilburg, W.A.P., **Smoktunowicz, E.** (2021). Other- (vs. self-) oriented meaning interventions enhance momentary work engagement through changes in work meaningfulness. *Journal of Counselling Psychology*, 69(4), 443–451.
<https://doi.org/10.1037/cou0000594> [5-letni IF = 5,5; Punktacja MNiSW = 100]
- **Smoktunowicz, E.**, Maciejewski, J., Lesnierowska, M., & Carlbring, P. (2023). Bridging the adherence gap in internet interventions: A randomized controlled trial study protocol investigating context-specific self-efficacy. *Internet interventions*, 35, 100697.
<https://doi.org/10.1016/j.invent.2023.100697> [5-letni IF = 4,3; Punktacja MNiSW = 100]
- **Smoktunowicz, E.**, Białobrzaska, O., & Jakubik, Z. (2023). Posting photos that reflect positive aspects of everyday life on Instagram increases appreciation, life satisfaction, and happiness. *New Media & Society*, 0(0). <https://doi.org/10.1177/14614448231193092> [5-letni IF = 6,9; Punktacja MNiSW = 200]

Publikacje są wieloautorskie, w których pięciokrotnie dr Ewelina Smoktunowicz jest pierwszą autorką, a czterokrotnie pełniła rolę autorki korespondencyjnej. Załączone oświadczenia o kontrybucji autorów potwierdzają istotną i wiodącą rolę dr Eweliny Smoktunowicz w realizację osiągnięcia naukowego i powstawanie poszczególnych artykułów na każdym ich etapie.

W autoreferacie dr Ewelina Smoktunowicz wskazuje na trzy filary kontrybucji przedłożonego dzieła naukowego w obszarze psychologicznych interwencji internetowych stosowanych w pozaklinicznym kontekście. Są to:

1. diagnoza problemu wynikającego z braku spójnej terminologii stosowanej przez interesariuszy, a w konsekwencji wnoszenie barier dla implementacji tych interwencji;
2. projektowanie interwencji w oparciu o modele teoretyczne w kontekście psychologii zdrowia i psychologii zdrowia zawodowego;
3. eksploracja skuteczności krótkich interwencji oraz popularnych wśród użytkowników nośników (komunikatory i media społecznościowe) w celu zwiększenia dostępności interwencji i utrzymania motywacji do korzystania z nich.

Głównym celem jest poprawa efektywności wdrożenia psychologicznych interwencji online.

Diagnoza problemu terminologicznego i agenda na przyszłość

Artykuł Smoktunowicz i in. (2020) pt. "Consensus statement on the problem of terminology in psychological interventions using the internet or digital components" zaprezentowany w *Internet Interventions* został zainspirowany wystąpieniem jednego ze współautorów podczas konferencji International Society for Research on Internet Interventions (ISRII). Za pomocą metody delfickiej zdiagnozowano wielość terminów stosowanych do określenia interwencji online. Najczęściej używanymi były: Internet-interventions, e-therapy, online interventions, Internet-delivered interventions i digital therapy. Niespójność terminologiczna prowadzi do nieporozumień pomiędzy stronami interwencji, takimi jak badacze i ich odbiorcy, praktycy i ich pacjenci; a dalej problem ten ujawnia się w interakcjach ze studentami, decydentami, mediami i ogółem społeczeństwa. Sukces w procesie ujednolicania

terminologii bazuje na trzech aspektach, tj. zaproszeniem szerokiego grona interesariuszy, łatwością aktualizacji (dynamika) i praktycznego stosowania. Tak więc, wkład osiągnięcia naukowego dotyczy diagnozy problemu terminologicznego i jego konsekwencji z uwagi na jednoznaczność, aktualność i docieranie do szerokiego grona interesariuszy.

Tworzenie interwencji internetowych w oparciu o adekwatne modele teoretyczne

Celem zaproponowanej interwencji było ukierunkowanie na obniżenie stresu w zawodach medycznych, co jest możliwe do osiągnięcia poprzez wzmocnienie zasobów psychologicznych, w szczególności poczucia własnej skuteczności i postrzeganego wsparcia społecznego. Zgodnie z modelem teoretycznym, teorią zachowania zasobów (COR), mogą zadziałać dwa mechanizmy. Pierwszy to hipoteza kultywowania, stanowiąca, że poczucie własnej skuteczności wyprzedza i wzmacnia postrzegane wsparcie społeczne. Drugi mechanizm wyjaśnia hipotezę umożliwiającą, gdzie postrzegane wsparcie społeczne pojawia się jako pierwsze i potęguje poczucie własnej skuteczności. Zaprojektowano interwencję online Med-Stress skierowaną do pracowników zawodów medycznych. Badanie zostało zarejestrowane (ClinicalTrials.gov, NCT03475290, 23 marca 2018 r) i opisane w artykule autorstwa Smoktunowicz i in., (2019) pt. *"Efficacy of an Internet-based intervention for job stress and burnout among medical professionals: study protocol for a randomized controlled trial"* opublikowanym w *Trials*. Zaplanowano cztery warunki interwencji, której celem było zmniejszenie poziomu stresu zawodowego i wypalenia zawodowego (efekty pierwszorzędowe), a także zwiększenie zaangażowania (efekty drugorzędowe). Szacowano wystąpienie tych efektów bezpośrednio po interwencji i odroczone w czasie.

Implementację interwencji dla wykonujących zawody medyczne (N = 1240) i jej efekty opisano w artykule *"Resource-Based Internet Intervention (Med-Stress) to Improve Well-Being Among Medical Professionals: Randomized Controlled Trial"* opublikowanym w *Journal of Medical Internet Research* (Smoktunowicz i in., 2021). Wyniki uzyskane w toku wdrożenia interwencji online w obszarze pozaklinicznym potwierdziły hipotezę kultywacji. Wśród uczestników uzyskano zmniejszenie poziomu stresu zawodowego, bezpośrednio po interwencji i 6 miesięcy później, oraz stresu traumatycznego i poziomu zaangażowania w pracę (ostatni efekt wymaga pogłębionej dyskusji). Rezultaty nie były istotne dla wypalenia zawodowego i symptomów depresji (ten efekt również warto poddać pogłębionej dyskusji w kontekście drugiego wyniku głównego). Do słabości interwencji zaliczyć należy wysoki odsetek rezygnacji (82%). Mocną stroną było testowanie modelu teoretycznego (mechanizmów teorii COR, oraz przyjęcie pozytywnego [zaangażowanie w pracę] i negatywnego [wypalenie zawodowe] wskaźnika dobrostanu) w formie dostarczania rozbudowanych treści online (moduły wzmacniające przekonanie własnej skuteczności, postrzegane wsparcie społeczne, oraz cztery moduły dodatkowe).

Interwencja Med-Stres, a później jej modyfikacja do warunków kryzysowych Med-Stres SOS ujawniły ważny problem przedwczesnych rezygnacji i nieprzestrzegania zaleceń interwencji online. Z tego względu zaproponowano kontekstowe przekonanie o własnej skuteczności, zmienną dobrze wpisaną w modele psychologiczne, którą włączono do kolejnej interwencji Med-Stres Student (skierowana do studentów przygotowujących do zawodów medycznych). Badanie przedstawiono w *Internet Interventions* pt. *"Bridging the adherence gap in internet interventions: A randomized controlled trial"*

i chwilowego zaangażowania w pracę, ale odnotowano, na poziomie trendu, nieco silniejszy związek poczucia sensu z orientacją na innych.

Nie tylko mikro-interwencje stały się przedmiotem naukowych obserwacji, ale też wykorzystanie różnorodnych komunikatorów i mediów społecznościowych (niekonwencjonalne nośniki interwencji). Po pierwsze zidentyfikowano platformy pod kątem powszechności użytkowania i ich potencjału do umieszczania interwencji online. Kolejne badania eksperymentalne dotyczą platformy Instagram i komunikatora Messenger (Meta). Ich wyniki zostały opisane w artykułach: Smoktunowicz, Białobrzeskiej i Jakubik (2023) pt. *"Posting photos that reflect positive aspects of everyday life on Instagram increases appreciation, life satisfaction, and happiness"* opublikowany w *New Media & Society*, oraz Maciejewski, i Smoktunowicz (2023) pt. *"Low-effort internet intervention to reduce students' stress delivered with Meta's Messenger chatbot (Stressbot): A randomized controlled trial"* w *Internet interventions*. W tym miejscu muszę dodać komentarz odnośnie pewnych nieścisłości w autoreferacie. Co do tej ostatniej publikacji (Maciejewski & Smoktunowicz, 2023) mam wątpliwości czy nie powinna być przedstawiona wraz z innymi publikacjami spoza cyklu, ponieważ, mimo że jest tematycznie spójna z cyklem, nie została w nim wymieniona. Natomiast błędnie podano, że wyniki dotyczące nośnika Messenger zostały zraportowane w Smoktunowicz, Maciejewski i in., (2023) pt. *"Bridging the adherence gap in internet interventions: A randomized controlled trial study protocol investigating context-specific self-efficacy"*.

Tak więc skoncentruję się przede wszystkim na weryfikacji nośnika Instagram. Z jego wykorzystaniem Smoktunowicz, Białobrzeskiej i Jakubik (2023) w dwóch studiach testowali teoretyczny model szczęścia *Sustainable Happiness Model* z wykorzystaniem możliwości modyfikacji intencjonalnych aktywności (praktykowanie doceniania codzienności). Celem studium 1 była weryfikacja regularności korzystania z Instagrama do praktykowania doceniania codzienności wśród studentów, aktywnych użytkowników Instagrama. Potwierdzono hipotezę o moderowanej mediacji. Oznacza to, że częstotliwość publikowania zdjęć na Instagramie sprzyjała szczęściu poprzez docenianie codzienności tylko wśród wysokomotywowanych do korzystania z Instagrama użytkowników, podczas gdy wśród osób ze stosunkowo niską motywacją efekt był odwrotny (warto pogłębić dyskusję tych efektów w kontekście praktyki interwencji). W odniesieniu do satysfakcji z życia również odnotowano pozytywny efekt mediacji u osób ze wyższą motywacją do korzystania z Instagrama poprzez docenianie codziennego życia, a wśród osób z niższą motywacją efekt ten nie był istotny.

Celem studium 2 było sprawdzenie efektu odroczonego (po miesiącu; dwa warunki eksperymentalne i jeden kontrolny) wśród niaaktywnych czy mało aktywnych użytkowników Instagrama. Pomimo, że określono to jako mikro-interwencję, to interwencja ta obejmowała 21-dniową praktykę doceniania codzienności, więc trudno nazwać ją mało intensywną. W tym badaniu uzyskano pozytywne efekty w postaci wzrostu dobrostanu (poczucie szczęścia i satysfakcji z życia) w warunkach eksperymentalnych i kontrolnym. Również skutecznie zweryfikowano hipotezę mediacji: im bardziej pozytywne zdjęcia były publikowane, tym większe docenianie codzienności, a dalej wyższe poczucie szczęścia i satysfakcji z życia. Warto podkreślić, że w tej interwencji był dość niski odsetek rezygnacji (29%) z interwencji online.

study protocol investigating context-specific self-efficacy" (Smoktunowicz i in., 2023). Celem była poprawa przestrzegania zaleceń interwencji internetowych poprzez wzmocnienie samoskuteczności w tym zakresie. Badanie zaplanowano w dwóch fazach. Faza 1 była dedykowana grupie eksperymentalnej z wykorzystaniem wzmacniania własnej skuteczności w przestrzeganiu zaleceń interwencji internetowych. Uczestnicy zostali poproszeni o aktywne zaangażowanie się w ćwiczenie wzmacniające samoskuteczność poprzez autorefleksję i planowanie. Zwiększenie poczucia własnej skuteczności zostało zaplanowane głównie w fazie przedinterwencyjnej, ale też dodatkowo przywoływane w trakcie samej interwencji. Przedstawiono też narzędzie do pomiaru przestrzegania zaleceń internetowych (IIASES) i sprawdzono jego psychometryczne właściwości. 8-itemowa IIASES składa się z dwóch podskal integracji interwencji z codziennym życiem oraz wytrwałości w wykonywaniu zaleceń. W fazie 2 zaprojektowano badanie z dwoma równoległymi warunkami, eksperymentalnym i kontrolnym, aby ocenić efektywność wzmacniania przestrzegania zaleceń interwencji online (kontekstowe poczucie własnej skuteczności). Oczekiwano, że uczestnicy warunku eksperymentalnego będą bardziej przestrzegać zaleceń interwencji (wynik pierwszorzędowy) i osiągną lepsze wyniki wtórne wyniki, tj. zmniejszony stres i zwiększone zaangażowanie w pracę w porównaniu z osobami z aktywnej grupy kontrolnej.

Podsumowując, wkładem osiągnięcia naukowego jest propozycja interwencji internetowych w pozaklinicznym kontekście (obszar zdrowia w pracy) budowane w oparciu o modele teoretyczne testowane w psychologii zdrowia i psychologii zdrowia w pracy (teoria zachowania zasobów COR i teoria wymagania – zasoby pracy JDR). Zaprojektowano i zweryfikowano narzędzie pomiaru wspierające przestrzegania zaleceń interwencji, tj. zaangażowania i utrzymania aktywności w interwencji. Tak więc, interwencje online zawierają ćwiczenia oparte o mechanizmy zmiany oparte na dowodach naukowych i wsparte aktywnościami wzmacniającymi przestrzeganie zaleceń interwencji online.

Wykorzystanie krótkich interwencji o niskiej intensywności oraz wykorzystanie niekonwencjonalnych nośników dostarczania interwencji internetowych: media społecznościowe i komunikatory

W publikacji Cantarero, van Tilburg i Smoktunowicz, (2021) pt. *„Other- (vs. self-) oriented meaning interventions enhance momentary work engagement through changes in work meaningfulness”*, która ukazała się w *Journal of Counselling Psychology*, zaproponowano mikro-interwencje (interwencji o niskiej intensywności) o szerokim zastosowaniu (wysoka użyteczność), która to mogła wzmocnić poczucie sensu pracy z oczekiwanym efektem momentarnego zaangażowania w pracę. Weryfikację problemu przeprowadzono w dwóch studiach (łącznie n = 481). W studium 1, w warunkach eksperymentalnych i kontrolnym, mierzono sens pracy, poszukiwanie sensu pracy i chwilowe zaangażowanie w pracę. Otrzymane wyniki pokazały, że sens pracy pośredniczył w relacji pomiędzy warunkami badania a momentarnym zaangażowaniem w pracę. Natomiast celem studium 2 stało się wzmocnienie specyficznych źródeł sensu pracy (rozwój własnej kariery albo wykonywanie pracy ważnej społecznie, czyli orientacja na siebie i na innych) z efektem dla poczucia sensu pracy i momentarnego zaangażowania w pracę. Zaproponowana interwencja wprawdzie nie zwiększyła sensu pracy

Wyniki następnego badania (Maciejewski i Smoktunowicz, 2023) dotyczyły interwencji online z wykorzystaniem komunikatora Messenger. Głównym celem było ograniczenie wskaźnika rezygnacji i niskiego przestrzegania zaleceń interwencji Stressbot o niskiej intensywności przez 7 dni z dniem wolnym (ukierunkowana na zwiększaniu samoskuteczności radzenia sobie, a dalej zmniejszenia stresu i poprawy jakości życia studentów $n = 372$). Wyniki dla dwóch warunków, eksperymentalnego i kontrolnego, monitorowano w trzech pomiarach (przed, po i miesiąc później). Efektywność Stressbot była wyższa niż w warunkach kontrolnych (z wyłączeniem jakości życia), ale interwencja okazała się skuteczna tylko w krótkim okresie. Konieczne są więc modyfikacje interwencji i dalsze prace nad efektem utrzymania korzyści.

Kontrybucja tych badań dotyczy eksploracji krótkich interwencji o niskiej intensywności oraz wykorzystania popularnego nośnika (Instagram) interwencji internetowych w celu zwiększenia zakresu odbioru i korzystania z interwencji opartych na dowodach naukowych.

Podsumowanie osiągnięcia naukowego

Dr Ewelina Smoktunowicz w autoreferacie wskazuje wkład naukowy w poprawę efektywności wdrożenia psychologicznych interwencji internetowych. Podaje zasady kształtujące efektywność w wersji minimalnej i optymalnej, co jest mocną stroną osiągnięcia naukowego. Pokazuje odmiennność atrybutów interwencji online od klasycznych metod terapii. Jak zauważyła autorka autoreferatu, interwencje online nie mogą być prostą i bezpośrednią implementacją interwencji klasycznych. Przedstawione zasady są zróżnicowane w odniesieniu do terminologii (ograniczenie tworzenia nowych terminów i wykorzystanie na wypracowanych przez wiodące stowarzyszenia naukowe i czasopisma), wyboru mechanizmu zmiany opartego na dowodach naukowych (odwołanie do modeli teoretycznych transferowanych między obszarami psychologii zdrowia i psychologii pracy), wybór intensywności interwencji i nośnika dla interwencji (skalowalność vs minimalizacja treści/czasu interwencji), oraz praktyki wzmacniania przestrzegania zaleceń interwencji przez użytkowników (poprzez wzmacnianie zaangażowania i redukcję liczby porzuceń interwencji). Dr Ewelina Smoktunowicz proponuje też zmianę od podejścia pozytywistycznego, skoncentrowanego na potwierdzaniu hipotez (teoria jako punkt wyjścia), na rzecz podejścia post-pozytywistycznego, abdukcyjnego, poszukującego nowych rozwiązań (dopasowania między modelem a źródłem danych, uwzględniające działania wywodzące się ze środowiska i interesariuszy). W tym miejscu warto podjąć dyskusję czy rzeczywiście będzie to zmiana na rzecz innego podejścia, czy też dążenie do łączenia tych podejść i stosowania modeli mieszanych.

W przedłożonym do oceny osiągnięciu naukowym dostrzegam dużą uważność poświęconą randomizowanym badaniom eksperymentalnym, wrażliwość na problemy etyczne w prowadzeniu badań naukowych, staranność uzasadniania doboru wielkości próby za pomocą metod statystycznych, próby pogłębionego przyjrzenia się problemom naruszającym skuteczność psychologicznych interwencji online.

W kontekście trzech filarów kształtujących wkład naukowy zachęcam do szerszej dyskusji odnośnie terminologii w kontekście krajowym z wyważeniem trzech aspektów naukowości, aktualności i użyteczności. Wyniki interwencji Med-Stres w różnych wersjach pokazały, że warto zintegrować mechanizmy teorii konserwacji zasobów COR oraz mechanizmy zdrowia i motywacji teorii wymagania

- zasoby pracy JDR. Udowodnienie hipotezy kultywacji oraz wzmacniania zasobów personalnych jest ważnym osiągnięciem przedłożonego cyklu publikacji. Ponadto warto podjąć próbę wyjaśnienia obniżenia zaangażowania w pracę po interwencji, nieefektywności interwencji w odniesieniu do objawów wypalenia zawodowego i depresji, oraz trwałości vs nietrwałości efektów. Zachęcam również do podjęcia próby integracji wyników uzyskanych w pozytywnych psychologicznych mikro-interwencjach (o niskiej intensywności) dotyczących eudajmonicznego dobrostanu w odniesieniu do mechanizmów objaśniających m. in. teorii COR i teorii JDR.

Po zapoznaniu się autorem referatem i publikacjami, stwierdzam, że przedstawiony do recenzji powiązany tematycznie cykl publikacji naukowych stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia.

4. Ocena aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, w szczególności zagranicznej oraz ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzującego naukę

Aktywność naukowa dr Eweliny Smoktunowicz ma zasięg międzynarodowy o znaczącej rozpoznawalności mierzonej sumą cytowań (baza Scopus 774 cytowania), jak również indeksem Hirscha (w bazie Web of Science i Scopus H-index = 11). W publikacjach raportuje wyniki badań dotyczące wyznaczników dobrostanu w pracy, proponuje nowe narzędzia pomiarowe (skala oceny własnej skuteczności w kontekście zarządzania wymaganiami w pracy i w domu). Jej badania testują modele Spillover-Crossover w diadach. Generalnie publikacje dotyczą modeli wywodzących się z teorii Wymagania - Zasoby Pracy, nie tylko na poziomie indywidualnym, ale też na poziomie organizacyjnym. Zainteresowanie psychologicznymi interwencjami online widoczne było już podczas realizacji badań dotyczących terapii depresji osób dorosłych za pomocą interwencji mieszanych (tradycyjnych i online). Do tej pory nie wydała ani nie redagowała monografii naukowych. Warto dodać że wraz z Martą Roczniowską i Ewą Gruszczyńską redagowała numer specjalny *Social Psychological Bulletin* w 2020 roku.

Jeśli chodzi o aktywność na konferencjach naukowych, dr Ewelina Smoktunowicz wielokrotnie prezentowała wyniki projektów naukowych w międzynarodowym gronie. Za wiodącą konferencję w obszarze psychologii zdrowia w pracy należy uznać *European Academy of Occupational Health Psychology*, a w obszarze internetowych interwencji *European Society for Research on Internet Interventions* i *International Society for Research on Internet Interventions*. Dr Ewelina Smoktunowicz jest członkinią tych stowarzyszeń naukowych. Ponadto, brała aktywny udział w konferencjach *the European Congress on Clinical Psychology and Psychological Treatment*, *European Association of Work and Organizational Psychology*, *Conference on Positive Psychology* oraz pracach *small group meeting Healthy Healthcare* (Nijmegen, Holandia). Wyniki badań naukowych dyskutowała również w gronie polskich naukowców, na krajowych konferencjach Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, Polskiego Towarzystwa Psychologii Społecznej, czy Human Tech Summit. Była zapraszana do panelu dyskusyjnego podczas międzynarodowej konferencji *the European Congress on Clinical Psychology and Psychological Treatment* (Warszawa, Polska) i prezentacji wystąpienia dla *Procome Research Group* z *Karolinska Institutet* (Sztokholm, Szwecja). Należy podkreślić, że dr Ewelina Smoktunowicz była członkinią komitetów organizacyjnych i naukowego na międzynarodowych konferencjach

(the European Congress on Clinical Psychology and Psychological Treatment [EACLPT] i European Society for Research on Internet Interventions [ESRII]).

Dr Ewelina Smoktunowicz ma bogate doświadczenie w kierowaniu projektami naukowymi. Aktualnie realizuje trzy projekty badawcze finansowane w ramach konkursów zewnętrznych. Kieruje projektem SONATA-16 finansowanym przez Narodowe Centrum Nauki pt. „Czy wielowymiarowa struktura konfliktu praca-dom oraz dom-praca ma znaczenie? Konsekwencje dla stresu oraz satysfakcji z pracy i rodziny?”. Jest też wykonawczynią w projekcie SONATA-14 pt. „Różnice indywidualne w potrzebie sensu a poczucie sensu i zaangażowanie w pracę”, oraz jest partnerką w konsorcjum i kierowniczką polskiego zespołu „SMILE: Supporting Mental Health in Young People: Integrated Methodology for cLinical dEcisions and evidence-based interventions”.

Po uzyskaniu stopnia doktora jako kierowniczka zrealizowała projekt „Innowacyjny informatyczny program szkoleniowo – terapeutyczny ograniczania negatywnych skutków stresu zawodowego wśród personelu medycznego” w ramach wieloletniego programu „Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy” finansowanego przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju i Centralny Instytut Ochrony Pracy - Państwowy Instytut Badawczy. Pełniła rolę wykonawczynie w „European Comparative Effectiveness Research on Online Depression Treatment (E-COMPARED)” finansowanego przez Komisję Europejską - 7 Program Ramowy. Przed uzyskaniem stopnia doktora jej aktywność w pozyskiwaniu finansowania projektów naukowych ze środków zewnętrznych również była widoczna (kierowniczka projektu PRELUDIUM i wykonawczynie w projekcie NCN). Jej wnioski badawcze są też doceniane przez Uniwersytet SWPS poprzez trzykrotne przyznanie grantów instytucjonalnych. Poza kierowaniem projektami i udziałem w organizacji konferencji, powierzane są jej funkcje organizacyjne na macierzystej uczelni (członkini Kolegium Wydziału, Komisji ds. Etyki Badań, kierowniczka Zakładu Społecznych Zastosowań Technologii).

Dr Ewelina Smoktunowicz wykazuje się aktywnością na rzecz środowiska naukowego. Jest zapraszana do pełnienia funkcji recenzentki artykułów w czasopismach posiadających IF i o zasięgu międzynarodowym. W wykazie osiągnięć nie podała wskaźników IF dla wszystkich wymienionych czasopism, jak również nie wskazała wielokrotności wykonanych recenzji w wymienionych czasopismach. Ponadto, oceniała wnioski o finansowanie badań dla Narodowego Centrum Nauki oraz była powoływana do oceny wniosków przed Komisją ds. Etyki Badań Naukowych i Wydziałowej Komisji ds. Badań Uniwersytetu SWPS.

Do osiągnięć dydaktycznych dr Eweliny Smoktunowicz, poza prowadzeniem przedmiotów z obszaru psychologii, należy włączyć kierowanie specjalnością „E-zdrowie: Interwencje Internetowe”. Ważnym elementem pracy dydaktycznej jest współpraca z magistrantami i licencjatami oraz pełnienie funkcji promotorki pomocniczej w przewodzie doktorskim.

W kontraście do znaczącej aktywności naukowej, dr Ewelina Smoktunowicz nie podała informacji o współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym. Oznaczać to może, że nie wykonywała ekspertyz i opracowań na zamówienie instytucji publicznych i przedsiębiorstw, a także nie brała udziału w zespołach eksperckich i konkursowych. Wydaje się, że nie jest to obszar współpracy, który nie wzbudza zainteresowania dr Eweliny Smoktunowicz. Chociażby współpraca z zespołem Centralnego

Instytutu Ochrony Pracy - Państwowy Instytut Badawczy przy projekcie „Innowacyjny informatyczny program szkoleniowo – terapeutyczny ograniczania negatywnych skutków stresu zawodowego wśród personelu medycznego” miała zapewne potencjał wdrożeniowy dla środowiska gospodarczego. Natomiast w innej części wykazu osiągnięć dr Ewelina Smoktunowicz wymienia wygłoszenie wykładów na zaproszenie i prowadzenie podcastów popularyzujących wyniki badań naukowych.

W postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego istotna jest nie tylko współpraca międzynarodowa, ale też odbycie staży w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych. W roku akademickim 2019-2020 w ramach programu im. Bekkera (Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej), realizowała staż podoktorski pod opieką prof. Pera Carlbringa w Stockholm University, prowadząc badania finalizowanych publikacjami i uczestnicząc w seminariach naukowych. Przed uzyskaniem stopnia doktora zrealizowała wizyty studyjne w Eindhoven University of Technology pod kierunkiem prof. Evangelii Demerouti, czego owocem są wspólne projekty i publikacje.

Stwierdzam zatem, że dr Ewelina Smoktunowicz wykazuje się istotną aktywnością naukową w różnych uczelniach, a jej współpraca naukowa ma zasięg międzynarodowy. Jej inne osiągnięcia naukowe i współpracę z zagranicą oraz osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzujące naukę oceniam pozytywnie.

5. Konkluzja

Zgodnie z kryteriami określonymi w art. 219 ustawy z dn. 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce dotyczące nadania stopnia doktora habilitowanego, stwierdzam, że Pani dr Ewelina Smoktunowicz spełnia kryteria przedstawione w punkcie 1, 2b i 3. Pani Ewelina Smoktunowicz posiada stopień doktora, przedłożyła do oceny cykl tematycznie powiązanych publikacji naukowych, który stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia oraz wykazała się istotną aktywnością naukową realizowaną w uczelniach zagranicznych. W związku z tym stwierdzam, że osiągnięcia naukowe Pani dr Eweliny Smoktunowicz spełniają wymogi stawiane osobom ubiegającym się o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

/Beata A. Basińska/